

Castelul din vis

Daniela_zaharia87

Castelul din vis

Intr-un repetat vis priveam boltile cu trandafiri,
Prin verde-tanarul desis paseam descula-n amintiri.

Prinsa-n blanda fantezie, ochii calzi am ridicat,
Si-am zarit minunatie de castel neinfriat.

Si in blanda reverie, spre castel am alergat,
Cu o mare bucurie, porti inchise am-descuiat.

Am pastruns 'naltul castel, si-am stiu ca este-al meu!
Si-am primit un vechi indemn, sa urc pe scarile de lemn.

Am urcat si am revazut timpul lung ce-am petrecut
In turnurile din castel ce-n vis m-a cheamat la el.

Ma revedeam alergand pe culoare nesfarsite
Si-n drum spre salile de recuzita, priveam statuile neobosite

Copil fiind, cutreieram in solitudine
Iar servitorul meu plin de solitudine
Ma urmarea statornic si mereu el ma veghea.

Fugeam de el, caci multe-aveam de-aflat
Din odaile castelului neinfriat

Aveam atat de multe bogatii, toate pentru mine
Avem pana si mystery rooms, toate menite sa ma illumine.

In subteran avem un loc preferat, era-ntuneric si vesnic înserat
O platforma miscatoare, ce avea motoare ca de vapoare
Scoatea un zgomot infernal cand paseam pe el, si se rotea.

Avem tobogane in forma de spirala tub, ce ma duceau catre saloanele de sub.
Era atat de liniste-n castel, ca-ntr-un sinistru orasel
Ma simteam neinfriata, chiar de eram doar o fată.

Pe secrete scari pasind, si indicii urmarind,
Am patruns in camerele de armura, si-un fior ma petrecura

Si-am simtit cum am zburat pe aripile de-altadat'
Ale pasarii maiestre ce pluteste printre astre.

Caci acel loc imi apartine, si-o parte din mine detine.

Copil fiind, prin gradinile regale alergam, iar pe slujitor il alungam
Singura voiam sa fiu, sa pot sa cant, sa pot sa scriu
Sa cercetez, sa prind, si castelul sa-l deprind.

Intr-un tarziu am revenit din visul meu cel nelipsit
Si-apoi ochii am deschis, si-am disparut din paradis...

Daniela Zaharia 27 iulie 2015